

Пролісок

№7 (138)
березень
2013

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ВІСНИК

<http://portal.prolisok.org>

Газета Кіровоградського обласного навчально-виховного комплексу
(гімназія-інтернат — школа мистецтв)

Сьогодні в номері:

Чарівне свято
весни

2 стор.

"Вовіки суший..."

4 стор.

"Пролісок"

10 стор.

ГІМНАЗІЙНЕ ЖИТТЯ

Поліна Медяник, 11-Г клас

Чарівне свято весни

Нарешті прийшла весна! Якою же довгоочікуваною вона була! Після зимових холодів хочеться тепла, світла, сонечка. Але, на жаль, погода не балує теплом. Перші дні весни зустріли нас холодом і дощем.

Незважаючи на непривітність березня, є все ж і радісні події: разом з весною до нас приходять свято ніжності, тендітності та краси – 8 березня. Це свято має цікаву історію. Міжнародний жіночий день з'явився на початку минулого століття, коли жінки масово боролися за свої права. Тому Восьмого березня варто згадати, як багато роблять жінки для своїх близьких, для суспільства та Батьківщини.

За традицією нашої гімназії чоловіча половина комплексу приготувала святковий концерт для жінок. Концерт розпочався вступним словом директора облкомплексу – Анатолія Єгоровича Короткова, який побажав нам удачі, натхнення, везіння, творчих злетів і залишатись завжди такими ж гарними та квітучими. Слідом за директором нас привітав чоловічий колектив гімназії: Олександр Наумович, Андрій Веніамінович, Артур Вікторович, Арслан Джумабайович. Вони підготували відео, на якому зобразили захоплюючий процес малювання чудової картини до жіночого свята. Усі жінки, які сиділи в залі, віддячили їм бурхливими оплесками та щирими усмішками.

Другими, хто привітав жінок, були наймолодші учні гімназії, вони подарували нам гарні слова та чудову кадриль із запальними рухами. Наймолодші чоловіки школи мистецтв весело і гучно привітали жіночу половину гімназії.

Не вистачить слів розповіді, яким сюрпризом було для нас виводиче, подароване учнями 5-9 класів облкомплексу. Усі хореографічні номери змусили нас танцювати на місці, а музична композиція «Под небом голубым» знайшла своїх шанувальників, які підспівували із зали. Можливо, не всі знайомі з історією цієї композиції, пов'язаної із чудовим російським гітаристом та лютьняром Володимиром Вавиловим. Його платівка «Лютнева музика XVI-XVII віків» містить твір під назвою «Канцона Франческо де Мілано», яка пізніше дала основу відомій пісні «Под небом голубым». Як потім стало відомо, автором музики є сам Вавилов, який приписав її іншому. Так це чи не так, але цю пісню сьогодні знає і любить уже не одне покоління.

Приємним сюрпризом для нас стали виступи 10-х та 11-х класів. Хлопці, з якими ми проводимо кожен день на уроках та в позаурочний час, з'явилися перед нами у новому образі, ніхто не очікував, що вони підготують такі феєричні номери. Учні танцювали, співали, грали, декламували. І все це чудово сприймалося глядачами.

Одним з останніх номерів був виступ двох друзів – Володимира Степановича та Олександра Миколайовича. Невимушено, жартівливо вони порадували нас гарною піснею під акомпанування баяна та імпровізаційним танцем. Вийшов неповторний номер, який запам'ятають усі.

Тож, концерт удався. Увесь зал аплодував стоячи. Чоловіча половина виклалась на всі сто відсотків, і саме тому це було щиро і від усього серця, а коли емоції не фальшиві, то й залишає номер неабиякі враження у душі кожного. Захоплення повертатиме нас до цих чудових

ГІМНАЗІЙНЕ ЖИТТЯ

виступів, пам'ять не зможе стерти ці спогади, вона не залишить їх у далекому кутку!

Дівчата ще довго дякували хлопцям за цей подарунок. Тепер, згадуючи 8 березня 2013 року, ми будемо подумки повертатися до цього моменту, і на обличчях з'являтимуться посмішки, а на серці теплішатиме. . .

Шановні чоловіки! Дякуємо вам за те, що ви зробили цей весняний день по-справжньому теплим, квітучим і щирим. Нехай на вулиці ще прохолодно, але у наших серцях вже давно весна саме завдяки Вам!

ГІМНАЗИЙНЕ ЖИТТЯ

«Вівіки сущий...»

Павленко В.В., Руденко Л.М., Скрипник В.С.

В історії світової культури є особистості, чия велич визначається не тільки літературною спадщиною, а усією сукупністю творчої та громадянської діяльності, стала символом, що прориває грані епох і завойовує безсмертя. Кожен народ має яскраві творчі постаті, якими пишається, яких глибоко шанує. Серед таких митців чільне місце займає Тарас Григорович Шевченко. Твори поета – це Україна, сам народ, його духовність, неповторність, темперамент, працьовитість і благородство. Тарас Шевченко – одна з тих творчих особистостей, яких знає увесь світ. Він, як і кожний геній, – невичерпний. До нього треба постійно рости...

Щороку на початку березня українці вшановують Кобзаря, організовуючи вечори пам'яті, літературні читання, тематичні виставки. І життя нашої гімназії не можна уявити без традиційного святкового концерту, присвяченого Великому Кобзарю, у якому беруть участь усі – від мала до велика.

*Щовесни, коли тануть сніги
І на рясні просяє веселка,
Повні сил і живої снаги
Ми вшановуєм пам'ять Шевченка!*

Саме так розпочали літературно-музичну композицію «Кобзарю! Твоя слава не вмере, не поляже!» учні 10-х класів Дарина Четвертак та Богдан Грузін. Досить переконливо та урочисто звучали прекрасні слова Великого Поета із вуст Аліни Бондаренко (10-Б), Набоки Мар'яни (10-Б) про трагічну долю України та її дітей. Вразив своєю ліричністю уривок із поеми «Тризна» у виконанні дуету Білієнко Катерини та Бандурка Дмитра (10-А). Справжнім заповітом сучасникам можна вважати послання «І мертвим, і живим...», майстерно та емоційно прочитане ученицею 10-Г класу Тараненко Тетяною.

ГІМНАЗІЙНЕ ЖИТТЯ

Звісно, як же мистецький заклад обійдеться без танцювальних композицій: чутливі «па» під музику на слова Тараса Григоровича «Зоре моя вечірняя...» (10-А), ніжна «Павочка» (11-А) довели, що талант Шевченка – багатогранний та здатний проявлятися в інших видах мистецтва. Атмосфера справжнього театру поглинула глядачів під час перегляду драматичних номерів «Дитинство Тараса» (5 клас), «Русалка» (11-Г) та «Відьма» (11-Б, 11-В, 10-А). Головна героїня – Відьма – у виконанні Гречини Ольги (11-Б) була по-справжньому трагічною, правдивою та переконливою. Як професійна актриса, майстерно володіла словом та проявила неабиякі вокальні здібності. А гучні оплески захопленої публіки стали підтвердженням високої акторської майстерності усіх гімназистів, які брали участь у концертній програмі.

Традиційно свято завершилося чудовим виконанням усім відомих рядків, покладених на музику: «По діброві вітер віє», «Зацвіла в долині червона калина» у виконанні хору учнів 10-х класів. Глядачі довго не хотіли розходитися. Магія Шевченкового слова полонила кожного – і гостей, і виконавців цього справді захоплюючого дійства. Бо часові не підвладне те, що зберігає народна пам'ять.

*Покоління покоління про тебе розкаже.
І твоя, Нобзарю, слава
Не вмере, не поляже!*

ДО 200-РІЧЧЯ ШЕВЧЕНКА

Чи може Україна бути державою «свободи»?

Спів соловейка, зорі світанкові,
Гірський струмок і дивний гуд джмелів,
Пахучі трави, гарні, кольорові –
Це дім український ще споконвіків.
«Я так її, я так її люблю», –
Писав поет бунтарства і свободи.
І скільки правди, духу і жалю,
Сльозами вмившись, віддавав народу.

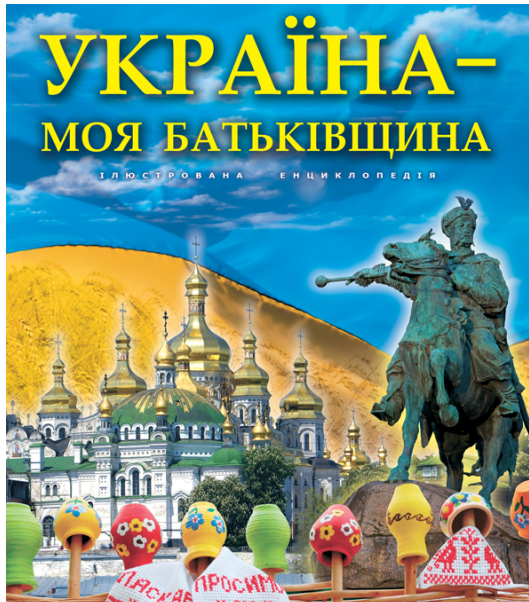
Хоч би й стояли на самім краю.
Вивчають мову, вірно, ненастанно,
Плекають слово матінки-землі
Тих славних прадідів, великих отаманів
Козацькі правнуки, веселі і малі.
Чиї сини, для чого народились,
Вже знають і не дурять всіх людей.
Для сильної ідеї запалились

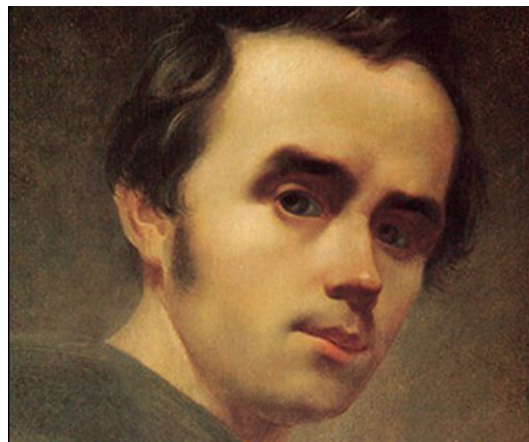
Життя його давно вже відцвіло,
Ми відбороли волю й незалежність,
Слово митця нам віру підняло –
І ось в руках та жданна суверенність.
Свобода...Воля думки, воля діла.
Вона в хлібах і в батьківському слові,
У дітях, що працюють гарно й вміло
На Україні. І на все готові
Заради братства, вольності й народу,
Та мудрість не зневажають свою,
Не йдуть у чужий світ по нагороду,

Українців всіх, а не чужих дітей.
Така-то мрія у співця народу
Росла, буяла у самій душі.
Хотів для нас він волю і свободу,
Послання дружнєє всім нам лишив.
А ми? А що ми? Ми «того» добились?
Домучились? Чи просто так живем?
Живем, щоб нові діти народились,
Живем без жалю, гідності й проблем?
Чи можем гідно в очі подивитись
Й сказати: «Ми свободу зберегли»?

ДО 200-РІЧЧЯ ШЕВЧЕНКА

Та ні. Такого ми ще не вчились –
 Бо завжди «росіянами» були.
 Бо учим «русську», хоч батьки й українці.
 Це зараз модно, кажуть, у містах.
 Кажуть, для нас слов'яни – не чужинці.
 Забути мову – то для нас не страх.
 Отак, Шевченку, ми живем сьогодні.
 Отак марнуєм дорогі літа.
 Вивчаєм чужі мови, ті, що модні,
 І забуваєм, що своя – свята.
 Ми думаєм, що маємо свободу,
 Та, безталанні, йдемо у світі,

Де краще буде нам, а не народу,
 Все хочем гарну долю віднайти.
 А що Україна? Серце – на чужині.
 Нехай зостанеться одна тут вмирать.
 І лиш Кобзар, немов малій дитині,
 Про «Гайдамаків» буде їй співать.
 Ми кажемо, що вільні вже віднині,
 Що ми народ братерства й доброти.
 І лиш для себе дбаємо й хочем
 Собі в куток побільше загребти.
 Лиш чутно: то - Центральна, то - Південна,
 Порізали тебе вже на шматки.
 Вважаєм, що Україна суверенна,
 А де ж її всі вірні дітлашки?
 Дивився ти на неньку свою милу
 І мріяв про щасливе майбуття.
 Віддав для неї всю любов і силу,
 Надію мав і віру у життя.
 То чом же ми, Шевченкові онуки,
 Кидаєм волю, краємо ножем
 Свою Україну, опустивши руки,
 І нової Руїни знову ждем?
 Пора вже вірити у рідну неньку
 І за Україну Господа молити,
 Повік ще буде битися серденько
 Нашого раю, де потрібно жити
 І гідно називатись українцем,
 Плекати мову, знати родовід,
 Учити своє, не будучи чужинцем,
 Не проклинаючи завчасно увесь рід.
 Так нашу думу, батьку, й нашу пісню
 Ми збережем навів для майбуття.
 Йі добудем ту свободу, що ти слізно
 Виборював впродовж свого життя.

Гарасько Ірина, 11-Б клас

ГІМНАЗІЙНЕ ЖИТТЯ

Жінки в історії України

неписемним, Анна підписувала багато документів за чоловіка. Також, як посаг, Ярославна привезла Євангеліє, написане кирилицею, на якому присягали під час коронацій французькі королі. Реймське Євангеліє зберігали в міській бібліо-

Протягом багатьох століть люди оспівували та прославляли в піснях і віршах образ матері - берегині чи коханої жінки, благословляючи її ім'я. Деякі філософи вважали, що доля жінки - у домашньому господарюванні та материнстві. На їхній погляд, жінка не здатна до великих справ і почуттів. Але українки вже багато століть виявляють її глибину почуттів, і талант материнства, і велич справ.

Безперечно, центральною постаттю нашої історії є Свята рівноапостольна Ольга, Велика княгиня Київська, яка 24 роки по смерті свого чоловіка Ігоря разом з сином Святославом правила найбільшою та найсильнішою державою того періоду в Європі. У жорсткі часи середньовічних воєн їй вдалося шляхом дипломатії та реформ досягти того, що не вдавалося правителям-чоловікам.

теці Реймса — міста, де з давнини коронувалися французькі королі.

Королева Анна привезла у Францію не тільки дорогоцінний посаг, а й високу культуру. Тут її шанували і поважали. Вона особисто листувалася з папою Григорієм VII.

Найвидатнішим «Тестем Європи» зробили Ярослава Мудрого його доньки: Анастасія, Єлизавета й Анна. Старша донька Анастасія була дружиною угорського короля Андрія I, Єлизавета одружилася з норвезьким королем Гарольдом та після його загибелі стала королевою Данії. Але найвідомішою донькою стала Анна Ярославна, яка вийшла заміж за Генріха I, французького короля з династії Капетингів. Коли Генріх помер, їх сину Філіпу I було 9 років. До досягнення ним повноліття Анна була першою королевою Франції, що мала владу регента.

У той час, коли французький король був

Не можна не пригадати й одну з найосвіченіших українських жінок – Настю Лісовську (Роксолану), яка відіграла значну роль у політичному житті Османської імперії, спілкувалась з послами європейських країн, польським королем, королевою Угорщини, листувалася з правителями Венеції та Персії, перебувала поруч із Сулейманом на прийомах

ГІМНАЗІЙНЕ ЖИТТЯ

і бенкетів. І все це відбувалось на Сході, де для жінки неприпустиме втручання в державні справи.

41 рік пробула Настя Лісовська султаншею Туреччини. Саме стільки наймогутніша у світі держава не чинила нападів на Україну, більше того, ще й стримувала навали татарів. Розуміючи неможливість повернення до рідного краю, Роксолана прагнула полегшити долю свого нещасного народу.

У козацьку добу становище українських жінок відрізнялося від загальноєвропейського, де їхнє суспільне становище залежало від чоловіка. "Іван носить плахту, а Настя – булаву", – охарактеризував народ період гетьманування Івана Скоропадського, якого було обрано на гетьмана після переходу Івана Мазепи на бік шведського короля Карла XII. Молода дружина гетьмана мала гострий розум і неабиякі здібності, активно втручалася в урядові справи. Після смерті чоловіка Настя, хоч і меншою мірою, але продовжувала впливати на суспільне життя України. Ослаблення впливу й неофіційної влади вельможної вдови домагався Данило Апостол, ставши 1727 року гетьманом.

Про напівлегендарну поетесу та співачку Марусю Чурай ще в минулому столітті в Україні ходило чимало переказів і легенд, які дають підстави стверджувати, що ця чудова піснярка – особа історична.

Маруся помстилася за зраду своєму коханому та була засуджена до страти. Але її було амністовано універсалом Богдана Хмельницького, де зазначалося дарувати їй життя «за солодкі пісні». Цим рішенням гетьман визнавав значен-

ня пісні у боротьбі українського народу за свою волю.

У той час, коли українська культура в Російській імперії виборювала собі право на існування, серед кола найдостойніших чоловіків, які стояли у джерел українського театру (Марка Кропивницького, «батька українського театру», братів Тобілевичів) була одна жінка, яка стала душею театру корифеїв і його символом.

«Могутній талант, який зробив би честь найкращій європейській сцені», – писав про Марію Заньковецьку її сучасник. Це була геніальна жінка, людина виняткового таланту, великого серця й доброї душі. А ми, її нащадки, повинні пишатися тим, що сходження її зірки пов'язане з нашим містом.

Підсумувати хочеться словами нашої сучасниці, жінки з легенди, найяскравішої зірки на небі сучасного українського письменництва – Ліни Костенко.

Дивне створіння – жінка.

Одним поглядом в силі викликати велике почуття.

Одним порухом брови розвіяти його на порох...

Її люблять і зневажають, обожнюють і затоптують у бруд.

А все ж стають перед нею на коліна...

Тому що все високе в людині – від жінки.

Жінка дає життя, леліє, зігріває, допомагає зробити перші кроки.

Вона порадниця й захисниця.

Предмет обожнення та поклоніння, щастя й натхнення.

Сила жінки, звичайно, безмежна.

Хлопці 7 та 8 класів

ГІМНАЗІЙНЕ ЖИТТЯ

У кожного з нас виникає буря емоцій, щойно почуємо назву цієї прекрасної квітки! Для більшості – це символ весни, квітка, яка несе в собі всю силу краси і радощів найромантичнішої пори року. Недарма стародавні фінікійці, помітивши здатність квітки прокидатися до життя при першому диханні весни і незабаром вмирати, не вмираючи, ототожнювали її з Богом рослинності Адонісом, який вічно в'яне і неминуче відроджується.

Та для вихованців нашої гімназії – це, перш за все, рідна школа. Причому це не просто навчально-виховний комплекс, а справжня школа життя, яка вчить нас дисципліни, мудрості, відчуття прекрасного. Власне, саму гімназію створено у 1996 році. Розвиваючись і вдосконалюючись, вихованці гімназії довели, що «Пролісок» – найкраща школа у світі, яка може претендувати навіть на певну унікальність. Адже кожен учень, що навчався в «Проліску», досяг неабияких висот у своєму життєвому польоті. У 2008 році структурним підрозділом гімназії стала Кіровоградська Мала академія наук учнівської молоді.

Але більш відомий «Пролісок» як хореографічний колектив народного танцю. І відомий усьому світу! Ансамбль народився у лютому 1970-го року, а 9 травня того ж року відбувся

перший концерт. Із часу заснування колектив очолює народний артист України, професор Анатолій Єгорович Коротков.

За роки існування ансамблю створено більше 100 хореографічних номерів малих і великих форм. Концертні програми (а їх у "Проліска" декілька) є синтезом збирання, вивчення та художньої обробки народнопісенного мелосу, фольклору та творчого досвіду провідних митців України. Найбільш значні: "Квіти України", два "Клас-концерти", хореографічні композиції "Добрий вечір, щедрий вечір", "Вівчарські ігрища", "Купальська ніч", "Ярмарок в Сорочинцях", "Козачата" тощо.

Серед останніх робіт ансамблю – хореографічні композиції "Земля Кіровоградська", "Вечорниці на хуторі "Надія", "З хаосу виникли

ГІМНАЗІЙНЕ ЖИТТЯ

лелеки...", "Різдвяні свята в Україні", "Весняні грози" на музику Вівальді, "Кармен" за твором Меріме, "Болеро" на музику Равеля, "Україна

молода".

Колектив бере активну участь в усіх заходах, оглядах і конкурсах, які проводяться в місті, області, державі та за її межами.

Чому ми говоримо про «Пролісок» саме сьогодні? Може, тому, що саме сьогодні Всесвітній день щастя! А «Пролісок» асоціюється з щастям. Щастям, красою, мудрістю, успіхом!

Як Прометей приніс вогонь людям, так і «Пролісок» своєю творчістю вказує шлях до розвитку справжнього українського народно-сценічного танцю, що по-новому сяє для всіх хореографів України. «Пролісок» зберіг народну лексику, окреслив параметри неповторного стилю, національної манери, наповненої свіжим диханням весни, естетикою, підказаною йому життям та самотньою індивідуальністю художника. Усі ці засоби впроваджені в оригінальних постановках, які можна назвати шедеврами українського народно-сценічного танцю.

Наш «Пролісок» подібно весняній квітці впевнено крокує вперед!

Гавриленко Анна, 9 клас

ОСОБЛИВА ДУМКА

Ми живемо у XXI столітті – золотій добі найвищого розвитку цивілізації, науково-технічної революції та креативних ідей. Час від часу я мимоволі задумуюсь, що буде далі? Здається, більшого прогресу очікувати не варто: все, що тільки можна було винайти – вже винайдено. Але інколи мені все ж спадають на думку слушні ідеї щодо майбутнього.

Взяти, наприклад, розумні будинки. Я б назвала цей винахід смартхауз (англ. – smart house). Всі предмети в ньому мають виконувати певну дію для полегшення та комфорту життя свого хазяїна. Таким чином, квартира була б завжди у зразковому порядку, адже пилососи, автоматичні віники та «розумні» ганчірки щодня робили б бездоганне прибирання. Пральна машина постачала б кілограми чистої, ароматизованої білизни, яку з легкістю накрохмалювала та висушувала б праска, насвісуючи веселі мелодії.

Крім того, було б доречно наділити домашні речі здатністю «говорити» хай нескладні, але приємні фрази, запрограмовані в базі даних запам'ятовуючих приладів. Комп'ютерна система дозволила б предметам підтримувати розмову, імітуючи діалоги людей. Впевнена, дуже легко покращити настрій засмученої людини навіть такими нейтральними фразами: «Завтра буде новий день», «Не переймайся, все буде добре», «Заспокойся, не варто турбуватись через такі дрібниці», «Життя прекрасне» і т.д.

Ви тільки-но уявіть: будильник замість

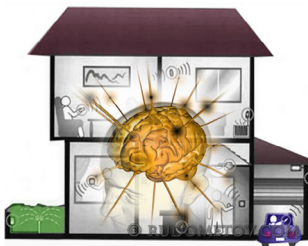

звичного дзенькоту скаже: «Досить вже спати, час прокидатись!» Ви зайдете у ванну кімнату – одразу ж увімкнеться світло, підставите руки під кран – потече тепла вода, умиватиметесь – стане прохолодною. На кухні на Вас уже чекає тарілка з яєчною і тостами та велика чашка кави з вершками. Доки Ви насолоджуєтесь смачним сніданком, радіо «розповідає» свіжі новини, а робот-служниця робить заспокійливий масаж. Вона одягає вас та допомагає зав'язати краватку, а Ви в той час слухаєте свою улюблену музику, налаштовуючись на приємний робочий день.

Потім дзеркало оцінить ваш зовнішній вигляд «на відмінно» і Ви в чудовому гуморі підете на роботу, сповнені сил та енергії.

На мою думку, смартхауз – справді дуже доречний винахід, який зможе покращити життя кожного. Звісно, буде більше часу на особисте, якщо не треба робити хатні справи, готувати їжу тощо. Сподіваюсь, у майбутньому людство матиме можливість жити в розумних будинках, адже сучасні технології спроможні створити чудо.

Мошнягул Аліна, 11-В

Відповідальні за випуск: Шепель В.О., Французан Н.О.

Голова комісії інформації УПГ.

Редакція не несе відповідальності за зміст матеріалів

Веб-адреса: http://portal.prolisok.org/gazeta_prolisok.html

Всі права захищені © 2012 Надруковано в ТЦ об'єкту, тираж 40 екз.